

نگر فتمیم

از مزرعہ سوختہ خرمن نگر فتمیم
غیر از شرر داغ بہ دامن نگر فتمیم
شد فصل بہار و تیش افتاد بہ صحرا
ما ہیچ بجز داغ شکفتن نگر فتمیم
ہر قافلہ ای آمد و از جادہ گذر کرد
ما عبرتی از قصہ رفتن نگر فتمیم
آینہ در آیینہ، جہان طور تجلی ست
ما درسی از این آیہ روشن نگر فتمیم
چون لالہ فسر دیم بہ پاییز و فسوسا
تعبیری از این رنگ پریدن نگر فتمیم
مرضی دہقان آزاد

ماہی

چنان ماہی کہ از دستم فراری ست
حضورت در خیالم بی قراری ست
ز چشمت اشک می آید ولیکن
بہ من گفتم کہ رویایت بہاری ست
بہ چشم خواب ماہی ہا قشنگ است
بیاری ابر آری وقت یاری ست
چنان با مرگ خود خو کردم امشب
جواب زندگی بر مرگ آری ست
اگر آہستہ می میرم عجب نیست
کہ مرگ آغاز پرواز قناری ست
برای زندگی فرصت ندارم
چنان منصور مرگم اختیاری ست
ز ہجر روی تو "ہلیا" جوابی
ز دیدہ اشک او ہموارہ جاری ست
معصومہ کاظمی پور "ہلیا" - کرچ

گواہی

ہر چند دل بر نام ہم دادیم
ما عاشقانی رفتہ از یادیم
لیلی ترین مجنون این دشتیم
شیرین ترین اندوہ فرہادیم
لبہای ما آمادہ چیدن
با بوسہ ای از خویشتن زادیم
ہمدرد ہم باشیم، درمانیم
در بند ہم باشیم، آزادیم
در انتشار دستہای ہم
آمادہ تر از غنچہ در بادیم
حوای من! با من بمان تا مرگ
ما با ہم از یک سیب افتادیم
وحید دانا - قائم شہر

قصیدہ شکر کبیر

صلح

جنبش گہوارہ
نغمہ لالایی
ریزش چشمہ شیر
بہ لب غنچہ تر
پر پر پروانہ
جیک جیک گنجشک
تابش چشم شناخت
تپش خواہش گنگ
نگہ شوق و شکیب
بوسہ عشق و شتاب
خندہ دلکش گلہای سپید
بہ سر زلف عروس
جنبش گہوارہ
نغمہ لالایی

ہوشنگ ابتہاج - اسفند ۱۳۳

قصیدہ شکر کبیر

سمر

سحر بلبل حکایت با صبا کرد
کہ عشق روی گل با ما چہا کرد
از آن رنگ رخم خون در دل افتاد
وز آن گلشن بہ خارم مبتلا کرد
غلام ہمت آن نازنینم
کہ کار خیر بی روی و ریا کرد
من از بیگانگان دیگر ننالم
کہ با من ہر چہ کرد آن آشنا کرد
گر از سلطان طمع کردم خطا بود
ور از دلبر وفا جستم، جفا کرد
خوش باد آن نسیم صبحگاہی
کہ درد شب نشینان را دوا کرد
نقاب گل کشید و زلف سنبل
گرہ بند قبای غنچہ وا کرد
بہ ہر سو بلبل عاشق در افغان
تنعم از میان باد صبا کرد
بشارت بر بہ کوی می فروشان
کہ حافظ توبہ از زہد ریا کرد
حافظ

